

Oxfordbevegelsen er kommet til Ringerike.

Overfylt hus i Hønefoss kirke og i Tingsalen på Glatved igår.

Det er vel lenge siden man i vårt land har hatt nogen bevegelse som har vakt slik oppmerksomhet og tilslutning som Oxfordbevegelsen. Vi har tidligere lest om de overfylte møter på forskjellige steder i landet, og nu har bevegelsen også nådd Ringerike.

En rekke av bevegelsens medlemmer i Oslo besøkte igår Hønefoss, og tross det strålende vintervær ute var tilstrømningen til møtene overveldende.

Igår formiddag talte professor Mowinckel i kirken til høimesse, og om ettermiddagen holdt hele gruppen møte i kirken. Begge ganger var kirken fylt til trengsel, om ettermiddagen lenge før møtet begynte.

Møtet om ettermiddagen blev ledet av professor Mowinckel, som i et raskt tempo besteg prekestolen og åpnet møtet med å erklære at «jeg er professor Mowinckel fra Oslo», ut fra gruppens skikk å presentere sig selv for forsamlingen.

Denne enestående teologiske videnskapsmann, som i internasjonale videnskapelige kretser benevnes som «lyset fra Norden», var blitt en glødende talsmann for de enkleste sannheter som selv et barn kan forstå. Og hans personlige uteologiske vidnesbyrd om at det var disse enkle sannheter og kun disse som gir mening i tilværelsen, og en sikker grunn å bygge på, kunde ikke gå sporeløst hen over forsamlingen. Det virket som en meggetsigende erklæring om at kri-

møte, og han kom da til klarhet om at man ikke kunde bygge sitt liv på sig selv. Det er først efter at jeg har overgitt mig til Gud, og sagt med fullt hjerte: Skje din vilje, jeg har fått inn i mitt liv en virkelig fred og glede. Vi bygger vårt liv på bibelen, vi legger ingenting til og trekker ingenting fra.

Den næste taler var professor Mowinckel som like så enkelt og liketil fortalte om hvorledes det var gått til at han hadde sluttet sig til Oxfordbevegelsen. Videre var der en rekke korte taler og vidnesbyrd av bevegelsens samtlige medlemmer, og advokat Wikborg avsluttet møtet med en enkel bønn, og så forlot den store forsamling møtet, de fleste sikkert med den følelse av at man hadde hørt kristendommens vidnesbyrd fremført på en ny og enkel måte som gav nogen og hver noget å tenke på.

III

04-03-020
stendommen ikke er mer eller mindre spissfindig lære, men liv. Hans uttalelse om at denne bevegelse ikke består i å bekjenne hvadsomhelst for hvemsomhelst på et hvilket som helst sted, avklaret adskillig misforståelse som har hersket omkring bevegelsens metoder.

Advokat Wikborg og skipsreder Kiellands enkle erklæringer om at de var kommet helt tilkort under forsøket på å bygge livet ved egen hjelp, kunde ikke undlate å gi enhver noget å tenke på. Det resumé man kunde trekke ut av samtliges vidnesbyrd, var at man måtte overgi sin egen vilje på nåde og unåde til Gud, og at det fulgte en stor glede og livsharmoni ved å gjøre det.

Møtet varte i over to timer, og de enkelte talere blev påhørt med den største oppmerksomhet, av den store forsamling.

Klokken 8 igår aftes holdtes et tredje møte, denne gang i Tingstuen på Glatved. Her var samlet anslagsvis 300 mennesker som med dyp oppmerksomhet fulgte de forskjellige talere.

Møtet blev ledet av advokat Wikborg, Oslo. For dem som var vant til at religiøse møter skulde ha et visst preg av, la oss si stivhet og verdighet over sig, virket det litt uvant å se den unge advokat smilende og fornøiet bestige talerstolen, og uten nogensomhelst innledning gå løs på sitt tema.

Vi kommer med et farlig smittestoff, begynte han, og det smittestoff er gleden. Vi har fått oppleve gleden i Gud, og den vil vi forferdelig gjerne få lov å dele med andre.

Advokaten berettet derefter enkelt og liketil at han i hele sitt liv hadde levet utenfor religionen og aldri hatt nogen befatning med den før han kom i berøring med den på et Oxford-

I

II